

кряиша, и затова се заградѣ въторото ѡкончаніе съ клястїтелнаа.

(3) Назначѣ защѣ въ ѡніа именованя на женскїа рѣдъ що сѣ ѡкончаватъ на ѡ, и склоняватъ се на това склоненіе, прѣсто то ѡбыкновеніе когато ги произнеси съ съ членъ, въ единственното число всегда снѣма ѡксїата на кончаватъ слѣдъ (сир. на най крайнятъ що ѣ ѡтъ членатъ) н. п. радость радость тѣ, кротость кротость тѣ, мѣлаость мѣлаость тѣ, крѣвь крѣвь тѣ, ѡсь ѡсь тѣ, честь честь тѣ, пѣсень пѣсень тѣ, и проч.

(4) Нѣкои говорятъ, защѣ въ това склоненіе тѣа двѣ те та та що стоатъ едно по дрѣго, производятъ голема непрїятность и злогласїе въ произношеніе то и въ слышаніе то, като н. п. полѣта та, телѣта та, кѣчета та, ждревѣта та, (братѣ та, оустѣ та), и проч. Но нїе вїдиме защѣ не токмо въ това склоненіе се случаватъ двѣ та та въ множеств. число едно по дрѣго, но и въ единственното то то като що сѣ слѣдѣющїи те, вѣто то, зѣто то, лѣто то, жїто то, и въ прилагателни те, каменїто то, ледовїто то, десѣто то, и прочѣа. Такожде и въ перкото склоненіе въ единственното число, та та, като що сѣ слѣдѣющїи те, петѣ та, лопѣта та, высотѣ та, голотѣ та, рѣ-